

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΣ

Επιτηδύριον υπό του Ύψους της Παιδείας ως τὸ καὶ ἕκαστον περιεχόμενον συγγραμμά, ἀληθὲς περιεχόμενον εἰς τὴν γλῶσσαν ἡμῶν δημοτικῶν, καὶ ὑπὸ τοῦ Ὀκτωβριανοῦ Παιδαγωγικοῦ Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγκη ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΑΡΩΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ἜΤΟΣ
Ἐπιτηδίου ὄρα. 7.—Ἐπιτηδίου ἑρ. χρ. 8
Αἱ συνδρομαὶ ἔρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός
καὶ εἰς ἀπὸκλιθεῖται δι' Ἐν Ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 18.—Ἐν τῷ Ἐξωτερ. ἑρ. χρ. 0, 18
ΓΡΑΦΕΙΟΝ Ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Αἰόλου, 119, Ἰστανί Χρυσσοσηλωτικῆς

Περίοδος Β'.—Τόμ. 3ος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 20 Ἰουλίου 1896

Ἔτος 18ος.—Ἀριθ. 28

ΚΑΙΣΑΡ ΚΑΣΚΑΜΠΕΛ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

ΒΡΑΒΕΥΘΕΝ ΥΠΟ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚ. ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ
(Συνέχεια· ἴδε σελ. 209)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΑἴΘΡΑ ΜΕΤΑΞΥ ΔΥΟ ΡΕΥΜΑΤΩΝ

Ἐπὶ τέλους! Ἡ «Εὐδρομος Οἰκία» εὐρίσκατο ἐπὶ ξηρᾶς, χωρὶς νὰ τὴν τρομάξῃ πλέον ἡ ἐπακειλουμένη τῆξις τοῦ παγωμένου πεδίου. Φαντάζεται τις εὐκόλως τὴν χαρὰν τῆς οικογενείας Κασκαμπέλ.

Τὸ σκότος ἐπῆλθεν ἡ ἄμαξα ἐστάθμευσεν ἐπὶ τοῦ νησουλίου Διομήδους, πεντακόσια ἢ ἑξακόσια βήματα ἀπὸ τῆς αἰθῆς. Μετὰ τὰς συνήθειας ἐργασίας τῆς σταθμαύσεως, ἐφρόντισαν περὶ τῶν ἀλόγων καὶ κατόπιν περὶ τῶν «λογικῶν» κατὰ τὴν ἑκφρασιν τοῦ Κασκαμπέλ. Οἱ ἐξηνελημένοι ἴπποι πρὸ παντός, εἶχον ἀνάγκη μεγάλης περιποιήσεως.

Τὸ φύχος σχετικῶς δὲν ἦτο διόλου δριμύ· ἡ θερμομετρικὴ στήλη μόλις ἐδείκνυε τέσσαρας βαθμοὺς ὑπὸ τὸ μηδέν. Ἄλλ' ἀδιάφορον! Ἄς ἀνήρχετο τώρα ὅσον ἤθελεν ἡ θερμοκρασία. Θὰ περιέμενον ἐν ἀσφαλείᾳ νὰ κατέλθῃ πάλιν καὶ νὰ στερεοποιηθῇ ἄριστικῶς ὁ παρθμός. Ὁ χειμῶν δὲν θὰ ἐβράδυσε νὰ ἐνσκήψῃ ἐν ὅλῃ τῇ δριμύτητι.

Ἐπειδὴ ἦτο νύξ, ὁ κύριος Σέργιος ἀνέβαλε διὰ τὴν ἐπομένην τὴν ἐξερεύνησιν τοῦ νησουλίου. Δι' ὃ ἅμα ἐτελείεως τὸ δείπνον, ἔπεσε καὶ αὐτὸς νὰ κοιμηθῇ, μετὰ τοὺς θεινοὺς κόπους τῆς ἡμέρας.

Μετ' ὀλίγον ἡ Εὐδρομος Οἰκία ἐβύβισθη εἰς ὕπνον. Ἄλλ' αὐτὴν τὴν νύκτα ἡ Κορνηλία δὲν ὤνειρεύθη οὔτε βάρβαρον, οὔτε καταποντισμούς.

Τὴν ἐπομένην—25 Ὀκτωβρίου,—ἅμα ἐφεξεν ἄρκετά, ὁ κύριος Σέργιος, ὁ Καίσαρ Κασκαμπέλ καὶ οἱ δύο τοῦ υἱοῦ ἐπῆλθον διὰ νὰ ἴδουν τὴν νῆσον. Εὐθὺς ἀμέσως τοὺς κατέπληξε τὸ ἀκίστευτον ἰαίμο πλῆθος τῶν ρωκῶν, αἱ ὁποῖαι εἶχον καταβύβῃ ἐκεῖ.

Παρατηρῶν τις τὸν χάρτην, θὰ ἐπλαγῆ ἐκ τῆς ὁμοιότητος, τὴν ὅποιαν παρουσιάζουν πρὸς ἀλλήλας αἱ δύο ἄκ-

ταί, ἡ ἀμερικανικὴ καὶ ἡ ἀσιατικὴ. Ἐβδόθεν ἡ γῆ τοῦ Πρίγκηπος τῆς Οὐαλλίας ἀνταποκρίνεται πρὸς τὴν ἀπέναντι χερσονήσον τῶν Τσουξῆς· ὁ κόλπος τοῦ Νόρδων ἔχει ἀντίστοιχον τὸν κόλπον τοῦ Ἀναδὸρ· ἡ ἄκρα τῆς ἀλασκανικῆς χερσονήσου κάμπτεται ὡς ἡ τῆς χερσονήσου τῆς Καμποσίατκας καὶ τὸ σύνολον κλείεται ὑπὸ τοῦ ἀρχικελάγου τῶν Ἀλεουτιανῶν νήσων. Ἐν τούτοις δὲν δύναται τις νὰ συμπεράνῃ ἐκ τούτου ὅτι ἡ Ἀμερικανὴ ἐχωρίσθη ποτὲ ἐκ τῆς Ἀσίας ἀποτόμως διὰ τινος μεγάλου σεισμοῦ, φερ' εἰπεῖν, ἐν προϊστορικῇ ἐποχῇ, ἐξ οὗ θὰ προέκυψεν ὁ Βερίγγιος Παρθμός, διότι τὰ εἰσέχοντα μέρη τῆς μιᾶς ἀκτῆς δὲν ἀνταποκρίνονται πρὸς τὰ ἐξέχοντα τῆς ἄλλης.

Ἐκ τῶν ἐν τῷ μισθῷ τῶν δύο ἀκτῶν διεσπασμένων νήσων, ἡ νῆσος Πριβυλῶφ καὶ ἡ νῆσος Βερίγγη χρησιμεύουν εἰδικώτερον ὡς καταβύβιον εἰς τὰς μεγάλας ἀγέλας τῶν ρωκῶν, αἱ ὁποῖαι ἄφθονοὺν εἰς τὴν θάλασσαν ταύτην, ἀνερχόμεναι εἰς ἑκατομμύρια. Διὰ τοῦτο εἶνε τὸ ἐνευκτέριον τῶν κυνηγῶν τῶν ὠτάρων καὶ τῶν ἐνυδριδίων, αἱ ὁποῖαι ἄλλοτε, πρὸ ἐνὸς αἰῶνος, ἦσαν ἀκόμη πολυπληθέστεραι. Τὰ ὠταρα ὄμως, — ὑπὸ τὸ γυνικὸν τοῦτο ὄνομα περιλαμβάνονται ἐν γένει τὰ ρωκοειδῆ, οἱ θαλάσσιοι λέοντες, οἱ θαλάσσιοι βόες, αἱ θαλάσσιοι ἄρκτοι κλ. — ἐπειδὴ εἶνε καταπληκτικῶς γόνιμα, ἂν καὶ πολὺ τὰ κυνηγοῦν, δὲν φαίνεται ὅτι θὰ ἐκλείθουν ποτὲ. Ἄλλ' ἐκτός τῶν δύο τούτων νήσων καὶ εἰς τὰς ἄλλας τῆς Βερίγγειου θαλάσσης ὑπῆρχον ἄφθονα τὰ ἴσα ταῦτα. Ὁ κύριος Σέργιος καὶ οἱ σύντροφοί του ἐβδύναντο νὰ κρίνουν περὶ τούτου, ἐξ ὧν ἐβλεπον εἰς τὸν Διομήδην. Ἡ παραλία

Ἐφαίνοντο τοὺς ρωκῶν καὶ εἶδον χιλιάδας ρωκῶν. (Σελ. 218, στήλ. γ.)

ἄλη ἐμυρμηκία ἀπὸ ρωκῶν, εἰς τὸσση κυκλῶν στοβάζημα, ὡστε ὁ τάπηξ τῆς χιόνος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου Ἰσταντό, δὲν ἐφαίνετο διόλου.

Τὰς ἐβλεπον, ἐνῶ ἐβλεπον καὶ ἐκείναι τοὺς ὄχληροὺς ἐπισκέπτας τῆς νήσου. Δὲν ἐκινουῦντο ἀπὸ τὴν θέσιν των, ἀλλὰ θυμωμένοι ἰσως ἀπὸ τὴν ἀπροσδόκητον ἐκείνην κατάκτησιν τοῦ καταβύβιον των, ἐξέπεμπον ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν παρραταταμένον τινα μυκηθμόν. Καὶ ἀνορθούμεναι, ἐκίνουν ἱσχυρῶς τοὺς ἐμπροσθίους των πόδας, ἢ μᾶλλον τὰ πτερύγια των, ἀναγοόμενα ἐν σχήματι βικιδίου.

Ἐννοεῖται ὅτι οὔτε ὁ κύριος Σέργιος, οὔτε ὁ Γιάννης ἐσέφεθησαν νὰ κυνηγήσουν τὸ στράτευμα τοῦτο τῶν ἀμοιβίων. Καὶ ὅμως τὰ δέρματά των ἦτο

ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ

Μπάτε, κορίτσια, 'ς τὸ χορὸ νὰ μάθετε τραγούδια,
Νὰ ἴδῃτε κόσμ' ὁλόκληρο, φωτολουμένο κόσμο,

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

ΤΟ ΕΥΛΙΝΟ ΠΟΔΙ

(Συνέχεια καὶ τέλος: ἴδε σελ. 214)

Πο τιμῶν ἡμερῶν, μεταβάς εἰς τὴν οἰκίαν σου,
τὸν εὖρον πρὸ τῆς τραπέζης σου, μὲ πολὺ ζῶ-

«Μοῦ ἐπιτρέπετε νὰ τελειώσω;»
«Ὦ, βεβαίως!»
Καὶ ἀφ' οὗ ἐτελειώσεν ἡ ἐπιστολή:

«Ὦ, βεβαίως!»
Καὶ ἀφ' οὗ ἐτελειώσεν ἡ ἐπιστολή:
«Ἰδοῦ μία ἐπιστολή, εἶπε δεικνύων μοι αὐτήν, ἡ ὅποια θὰ συμπληρώσῃ τὰς συνομιλίας μας.

καὶ τὴν ἀπλότητα. Ἀλλὰ καὶ εἰς ἐκείνην ἔκαμν ἐντύπωση μεγάλην ἢ πρὸς ἐμὲ ἀποσίσεις του.
Ἡ κοινὴ των συμπάθεια τοὺς ὠδήγησε πρὸς ἄλλο ἀίσθημα.

«Ἀγαπητὲ καὶ πολυπόθητε θεῖέ μου.
Σήμερα εἶνε ἡ ἐπέτειος τοῦ γάμου μας.

» φελομεν! Πόσον πρέπει λοιπὸν νὰ
» σας ἀγαπῶμεν, νὰ σας λατρεύωμεν!
» Τὸ ὄνομά σας εἶνε τὸ πρῶτον ποῦ ἐ-

» Νά μου κάμης τὴν χάριν νὰ σοῦ
» παίγης. Διατί λοιπὸν μοῦ ὁμιλεῖς
» οὕτω διὰ τὸ ξύλινόν μου πόδι; Νομί-

Ο ΤΡΟΜΕΡΟΣ ΣΥΜΠΛΙΚΤΗΣ

Αὐτὸ που θὰ σοῦ διηγηθῶ τώρα—μοῦ
εἶπε μίαν ἑσπέραν ἡ Σελήνη,—συνέβη
τὸ παρασμένον ἔτος εἰς μίαν μικρὰν ἐ-

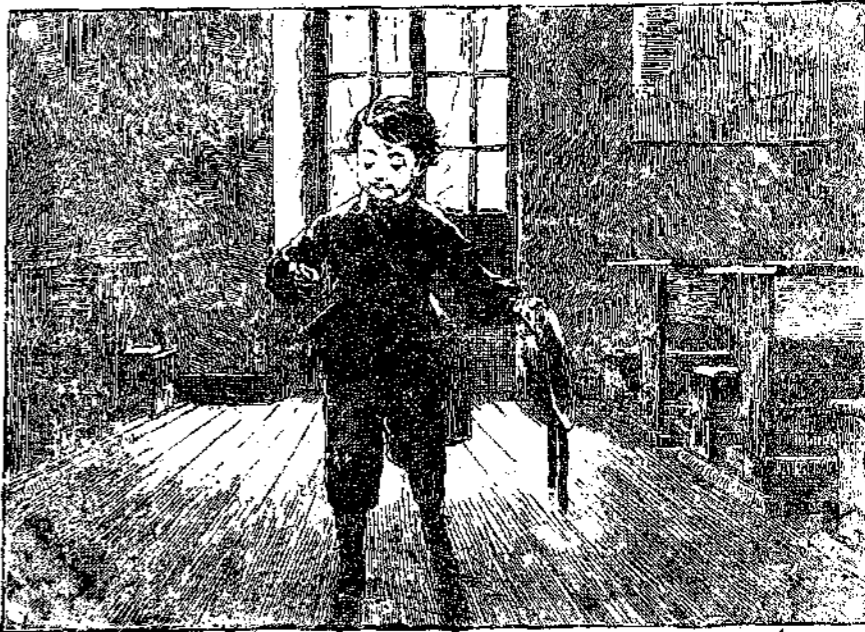
γαλῆτερον μόλις ἦτο ἕξ ἐτῶν τὸ μικρό-
ταρον δὲν θὰ ἦτο ἀκόμη δύο. Ἐξάρνα
γτούπ! γτούπ! γτούπ! Κάποιος
ἀναβαίνει βαρετά—βαρετά, τὴ σκάλα.

Καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν τὰ παιδιὰ ἐκατα-
τρέμαξαν, ποῦ εἶδαν ἔξαρνα ἐμπρὸς των
τὸ πελώριον καὶ μαλλιαρὸν ἐκεῖνο ζῶν.
Καὶ ἔστρεξαν νὰ κρυφθοῦν ἀπὸ κάτω ἀπὸ
τὰ ἐπιπλα.

—Μὴ φοβῆσαι, μαμμά! τοὺς στρα-
τιώτες μονάχα καίζουμε. Ἐλαστε δ' οἱ
φρόνιμοι!

ΥΣ ΑΓΡΙΟΣ ΚΑΙ ΑΛΟΠΗ

» Ἐν ἀγριογούρουνο
σὲ μὰ πέτρ' ἀκόνιζε
τὰ μεγάλα δόντια του
ἀλεποῦ το ρότυσε:

TIK-TAK
[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

» Ὁ μπαμπὰς μοῦ ἐχάρισεν ἓνα ὰρολογάκι. Τί χαρά!
» Ἀκόμη δὲν το πιστεύω καλά-καλά, διὰ ἀπὸ χθὲς ἔχω ἓνα ὰρολογάκι δικό μου,

Καὶ τὸ ὰρολογάκι κτυπᾷ σὰν μικρὴ καρδούλα: Τικ-τάκ!
Τικ-τάκ!
Ἔινε ζωντανὸ τὸ ὰρολογάκι μου. Δι' αὐτὸ θέλει καὶ πολλὴν προσοχὴν.

Τὸ ὰρολόγι ὁμως δὲν εἶνε καθεαυτὸ παιγνίδι. Ἔινε χρῆσιμον, πολὺ
χρῆσιμον πρᾶγμα. Σοῦ δείχνει τὴν ὰραν, σοῦ ἐνθυμιζει τὰ χρῆή σου,

Ἐλα ἐδῶ, χρυσὸ μου ὰρολογάκι νὰ σε ξαναφιλήσω. Ἐσοῦ θὰ γίνης
ὁ καλλίτερός μου φίλος. Θὰ σε προσέχω πολὺ, πολὺ. Θέλω νὰ μου

φλη μου και να γίνω Τσουκνίδα. Τσιουτσιρό- πολε δεν φοβούμαι από έθιμους. Ποιος τολμά να χαλάσει την ησυχία της τσουκνίδας; » Πολύ καλά, φιλέατη Τσουκνίδα! Δεξιόν.

Ήρωδωρασα την μετοχήν, Ίρυσάσα, και έστειλα δι' αντιτίμου εις την οικίαν Ήπιτρο- πην. Ήχεις θερμάς ευχαριστίας.

Ήρωε της ημετέρας, καθώς σας έλεγα, η Ίουλια του κ. Φαίδωνος. Σήμερον άποτελεί το θέμα όλων σχεδόν των επιστολών των μικρών μου φίλων. Έκτός εκείνων που μου έγραψαν από πριν, ο αδερφός παραβάλλει την Ίουλιαν προς θυγατέρα ή οποία θα έβριζε και θα έπι- κραινε δια σκληρών λόγων την ίδιαν αυτής μη- τέρα· έλπικε δε ότι θα τιμωρηθί εις την μέλ- λουσαν ζωήν.—Το Ρόδον της Εύβοίας ένομάζει την μέν Ίουλιαν δυστυχή και άελούκητον, την δε θέαν της κρηλής (κατ' αυτής δε κυρίας είνε θυρωμίονον).—Ή Κοδοσπαλιόμνια με διαβεβαίωσ ότι αν αυτά της τα έλεγεν εκείνης ή Ζουλή αδύ- ήμετρο θα ήτο νευρισμένη.—Ή Ανοικτοκαρ-δος Λαοιδάσ ελυκήθη πολύ που εις την γλυ- κείαν μας Ήλλάδα υπάρχουν τέτοια κορίτσια· έλπικε όμως ότι θα είνε πολύ όλίγα.—Ή Έλ- ληνική Καλλιτέχνης εύχεται να εύρεθί κατάλ- ληλος έαρκος διά να την θεραπεύση την δυστυχί, διότι την λυκείται κατάκαρδα.—Ή Οραία Κέρ- κωρα με βεβαίωσ ότι, αν είχε φίλην την άνήγον αυτην Ζουλήν, δεν θα έγύριζε κλέον να την κω- τέξη.—Το Μαντείον της Δωδοήτης θα ήθελε πολύ να μάθι και το επάνωμα της Ίουλιαν (άλλ- ήθε αυτό πλέον θα ήτο σκληρότης).—Τέλος ο Καλλός Γείτων έστειλε περί τούτου μίαν άρατο- τάτην επιστολήν προς τον κύριον Φαίδωνα, ή ό- κοία άξίς: να δημοσιευθί διάκληρος εις το προ- σαχές φυλλάδιον.

Άσπασμοί, πληροφορίας.—Ή Οργεός άσπάζεται και πάντοτε ένθυμείται τον άγαπητόν του Γιαννάκη τον Στρατηγόν.—Ή Κομφού- κιος ευχαρισεί τον φίλον Κιχώτην διά τους έκαιτους και τον συγγαίρι διότι έπήρ

τον πρώτον βαθμόν μεταξύ των συμπαθητών του Έπιθυμεί δέ πολύ να τον ιδί. Ή αυτός ζητεί την ήλιαν του Ιαλασμού Δόκιου και της Μαριδάς του Φαλήρου.—Ή Καλλός Γείτων ευχαρισεί την Αετιική Νύκτα διά την προ- θυμίαν, μεθ' ής το άπλήγτος και δεν περιόρι- αν δεν τω είνε τόνος της.—Ήν έχη δε την πε- ρίργειαν, δε μάθι ότι αυτός ένομάζεται Ι.Α.Κ.—Ή Ποιήτρια Σαργώ άσπάζεται την Οραίαν Κέρκωραν και λυκείται που δεν την βλέπει.—Ή Μαρουσιώτισσα διαφωνεί προς την Λόραν του Δρίονος με παρακαλεί δε να της είνω ότι από το ποίημα ή Νουκουροβία προτιμά το ποίημα ή Γυμναστική το όποιον εύρίσκεται εις τον δεύτερον τόμον μου.—Το Ήσυχο Δεράκι ζητεί το Άληθές όνομα ή τον τόπον της διαμα- νής του Ταπεινού Ίου.—Ή Ίωρίς άντισπάζε- ται τον Καραήν και τον συγγαίρι διά τός λαμπράς του έτεκασίας.—Ή Ίρυσάσα Αΐδων συγγαίρι: διά τον προθιθεσμόν τον Παγαμέτρον Ουσαρόν και τον Λιωμαμέτρον Τυμφοσιόν.—Ή Άνδραϊός Ήπειρώτης ζητεί το όνομα του Μαντείου της Δωδοήτης, εις το όποιον και όπεριόρισι τον «Σκοπόν» του.Τό ίδιον του όμοιο δεν είνεμπορεί να τω είνι.—Ή Αετιική Νύξ άσπάζεται την Ήλληνίδα Καλλιτέχνην και την Κερκεραϊκήν Μέλισσαν.—Τό Μαντείον της Δωδοήτης ζητεί το όνομα της Μαρουσιώτι- σσας διότι υποθέτει ότι την γνωρίζει.

Από ένα γλυκό φιλάκι στέλλει προς τους φίλους της: Ήσπερον του όποιου έλαβε το έπι- μύθον ή κρίσις θα δημοσιευθί εις το προσεχές). Ήλληνίδα Καλλί τέ, νίδα, Ανοικτοκαρδον Λαοιδωρ Λαοικήν Περιοστέρν, Ίρυσωρ Αΐδων, Γέρδιον, Ανθισμύτην Πεδιάδα, Ίωρίς (να μη έχη κανένα διαταγόν και να μου γράψη όσον συχνά θέλη), Ποιήτριαν Σαργώ (να φυ- λάδια που ζητεί τιμώνται προς 15 λεπ. έκαστον). Καλλον Γείτων, Φαίδωνος, κλπ. κλπ.

Εις τας επιστολάς τας όκοίας έλαβα μετά την 13 Ίουλίου θ' απαντήσω εις το επόμενον φυλλάδιον.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΔΕΚΗΕΙΣ

Δι' Αδούσι στέλλοντας μέχρι 20 Αβγούστου ε.ε

573. Αναγραμματισμός. Ζήσιν είνω, κ' εις τας πόλει κατοικω με τους άνθρώπους. Ήν με άποκαρλίση και με αναγραμματίση. Ήσιν άλλο δε να γίνω τρέχον εις έρήμους τόπους.

574. Στοιχειόγραφος Τό έψιλον αν βγάλη και άλλα τότα βγάλη. Ήπάνω εις αυτό παίζω κωμική.

575. Τρίγωνον

Τό πρώτον και το δεύτερον ζώα πολύ ταχία. Ής τρίτον μου ζητήσατε άρχαίον βασιλέα. Ήταν γαρή το τέταρτον, το παν στένος καλύκται Τό πέμπτον του τριγώνου μου άντινομία κρύπται. Και μοναχί της ή εύρα σορίζε: τελευταία.

576-577. Μαγικήν γράμμα.

Δι' αντικαταστάσεως ενός αοισούποτε γράμμα- τος έκάστης των κάτωθι λέξεων διά δύο γραμ- μάτων, πάντοτε των αυτών, σχηματίσαν άλλα τώσας λέξεις:

Ήστω, νους, Πάρος, ποίος, όνος.

578. Αντίθετα.

Διά των άρχικών γραμμάτων των αντίθετων των κάτωθι λέξεων σχηματίσαν άρχαίον γωμικόν εκ δύο λέξεων.

Φως, αγαθος, πολέμος, χαμηλός, λιμάνω, άποκρίνομαι, έστρωμα, έηληνω, δαίμων, άδικος, δυστυχής, βλάκτω, βραδύνω.

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΠΡΩΤΗΣ ΚΑΙ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ (1879—1893)

Ή πρώτη περίοδος της «Διαπλάσεως» άποτελείται εκ τόμων 24, των όποιων ή τιμή ποικίλλει ως εξής:

- Α'.—Προς δραχμήν 1 έκαστος διά τους εν Ήθήναις, δραχ. 1,10 διά τους εν ταίς Ήπαρχαίαις και φρ. χρ. 1 διά τους εν τω Ήβρωτικώ, ελεύθεροι ταχυδρομικών τελών, τιμώνται οι επόμενοι 16 τόμοι της πρώτης περιόδου της «Διαπλάσεως»: 4ος, 3ος, 6ος, 7ος, 9ος, 11ος, 13ος, 16ος, 17ος, 18ος, 19ος, 20ος, 21ος, 22ος, 23ος, 24ος, πωλούμενοι και χωριστά έκαστος.
- Β'.—Προς φρ. 2,50 έκαστος πωλούνται οι επόμενοι 8 τόμοι της πρώτης περιόδου της «Διαπλάσεως»: 1ος, 3ος, 8ος, 12ος, 13ος, 14ος.

Παραγγέλλαι μετά του αντιτίμου (δεκτού και εις γραμματόσημα παντός Κράτους) άπευθύνονται δι' επιστολήν συστημένην προς τον κ. Ν. Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΝ, έκδότην της «Διαπλάσεως» Όδός Αΐΐλου 119—ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ.

Εις τους λαμπρούς και άφθόνας εικονογραφημένους τούτους τόμους (άν έκαστος είνε ανεξάρτητος των άλλων, άποτελών άυτοτελές βιβλίον) εκτός της άλλης παικίλης, ερπυής και μορφωτικής αυτών όλης, έμπεριέχονται και τὰ εξής διδακτικά και επαγωγικά ήθικά μυθιστορήματα:

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΤΟΜΟΥΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ

Ή Άνοικτοκαρδος, εν τω 6ω τόμω.—Οι Τρεΐς μικροί Σωματοφύλακες, εν τω 7ω και 8ω.—Ή Βράχος των Γλάρων, εν τω 9ω.—Ή Μικρός Ήρας, εν τω 10ω.—Ή Κόρη του Γαροδομά, εν τω 11ω.—Ή Ιωάννης Καστέρας, εν τω 12ω, 13ω και 14ω.—Τό Κερδάνον εν τω 13ω και 14ω.—Δι' Αιετική Διακοπάλ, εν τω 15ω και 16ω.—Ή Πλοίαρχος εν τω 17 και 18ω.—Ή Γυροπούλα, εν τω 19ω και 20.—Ή Άδελφούλα μου, εν τω 20ω.—Οι Καλοί άνθρώποι, εν τω 21ω.—Ή Μικρός Δόρος, εν τω 22ω.—Ή Κληρονόμος του Ροδινούδου, εν τω 23, 24.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΤΟΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ

Ήν τω 1ω τόμω, (1894): —α'.) Ή Πριγκίπισσα Ροζάλα.—β'.) Τὰ Παθήματα του Γιαννάκη Σποκάρ.—γ'.) Ή Μικρός Κόρης. Ήν τω 2ω τόμω, (1895): —α'.) Ήν Οίκογενεία.—β'.) Οι Τέσσαρες άδελφοί.—γ'.) Μαύρη και Άπτρος.